

BỘ CHỈ HUY CIA BỊ KHỦNG BỐ

I. LỜI GIỚI THIỆU

Ngày 25 tháng Giêng năm 1993, bên ngoài Trung Tâm Tình Báo George Bush, khu vực bộ chỉ huy cơ quan Trung Ương Tình Báo CIA Hoa Kỳ, ở Langley, tiểu bang Virginia, một người đàn ông quốc tịch Pakistan, Mir Aimal Kansi nổ súng (AK-47) giết chết hai nhân viên CIA đang ngồi trong xe chờ đèn xanh và bắn bị thương ba người khác.

Sau khi xả súng xong, Kansi bay ra khỏi Hoa Kỳ, biến mất, được cơ quan Điều Tra Liên Bang FBI cho vào danh sách mười tội phạm hàng đầu đang bị truy nã. Việc này kéo dài hơn bốn năm, Mir Aimal Kansi bị ban Tình Báo Hỗn Hợp CIA/FBI bắt giữ ở Pakistan năm 1997, đem về Hoa Kỳ đưa ra tòa án. Anh ta nhìn

nhận giết các nạn nhân, bị kết án tử hình bằng cách chích thuốc độc (lethal injection) năm 2002.

II. QUÁ TRÌNH HOẠT ĐỘNG

Mir Aimal Kansi (Mir Qazi) được sinh ra nơi làng Quetta, tỉnh Balochistan, Pakistan ngày 10 tháng Hai năm 1964 hoặc 1 tháng Giêng năm 1967. Anh ta đến Hoa Kỳ năm 1991, đem theo một số tiền lớn, thừa hưởng từ cái chết của người cha trong năm 1989. Mir Kansi xâm nhập vào Hoa Kỳ bằng thông hành giả mua ở Karachi, Pakistan, đổi họ thành Kansi (Qazi), sau đó mua thẻ xanh (thường trú nhân - Permanent Resident, Green Card) ở Miami, Florida. Anh ta sống với một người bạn người Kashmir (vùng tranh chấp giữa Pakistan và Ấn Độ... cho đến ngày nay) tên là Zahed Mir trong một apartment ở Reston, Virginia. Mir Kansi lập công ty giao hàng và đảm nhận luôn nhiệm vụ tài xế. Công việc này cho anh ta biết rành đường phố, lựa chọn mục tiêu để ra tay. “Tôi đi (lái xe) ngang qua khu vực này hàng ngày, biết rõ những người lái xe trên hai làn đường bên trái (two left lanes rẽ vào bộ chỉ huy cơ quan CIA) đa số làm việc cho cơ quan CIA” (lời khai của đương sự).

Cũng theo lời khai của Kansi, anh ta bắt đầu nghĩ đến chuyện tấn công nhân viên CIA, sau khi mua khẩu súng AK-47 do Trung Cộng sản xuất, trong một cửa hàng bán súng đạn ở Chantilly, hướng tây thành phố Fairfax, Virginia. Sau đó kế hoạch trở nên “quan trọng hơn tất cả, đối với anh ta.”

III. CHUYỆN XÃY RA

Khoảng 8:00 giờ sáng ngày 25 tháng Giêng năm 1993, Kansi ngừng chiếc xe Datsun station wagon màu nâu, (mượn được từ một người khác “quen biết”), đằng sau mấy xe khác đang đợi đèn đỏ sang màu xanh, trên đường 123 (Route 123) trong quận Fairfax. Xe đậu trên hai làn đường này chờ rẽ trái vào cổng chính bộ chỉ huy cơ quan Trung Ương Tình Báo CIA. Kansi điềm tĩnh bước ra khỏi xe, cầm trên tay khẩu tiểu liên xung kích AK-47, bước đi dọc theo hai hàng xe đang đậu, bắn tất cả 10 viên đạn AK-47, giết chết Lansing H. Bennett, 66 tuổi và Frank Darling 28 tuổi, và ba người khác bị thương. Darling bị bắn đầu tiên (có lẽ chỉ bị thương), sau khi Kansi bắn giết những người khác, quay trở về xe mình, đi ngang qua xe của Darling bắn thêm một viên vào đầu. Theo phát ngôn viên cơ quan CIA “Tất cả nạn nhân đều làm việc cho cơ quan CIA”, ngoài ra không nói gì thêm (đặc tính của CIA).

Trong lần khai cuối cùng, Kansi nói rằng “Không còn ai để bắn”, anh ta chỉ bắn đàn ông trên xe, vì (anh ta) theo đạo Hồi “Đi ngược lại tôn giáo của anh ta nếu giết phụ nữ”, và anh ta ngạc nhiên không có tiếng súng bắn trả lại “Tôi nghĩ mình sẽ bị bắt hoặc bị giết trong lúc bắn giết với nhân viên CIA hoặc cảnh sát.”. (trong cuốn phim quay lại, chiếu trên TV Hoa Kỳ (không nhớ đài nào), Kansi cầm khẩu AK-47 đi dọc theo hàng xe nhìn vào bên trong...

Mấy người phụ nữ sợ chết khiếp, la hét nhưng anh ta không bắn, đi qua chiếc khác. Có chiếc bỏ chạy bị anh ta bắn theo... vdh).

Sau đó, Kansi quay trở lại chiếc Datsun, lái đến một công viên gần đó. Đợi khoảng 90 phút, anh ta phỏng đoán không bị theo đuổi nên lái xe về nhà (apartment) ở Reston. Lúc đó, tin tức loạn tin, cảnh sát đang truy tìm một người đàn ông da trắng trong lứa tuổi hai mươi, và việc bắn giết không liên quan trực tiếp đến cơ quan CIA. Về đến nhà, Kansi bọc khẩu súng AK-47 trong bao plastic màu xanh rồi giấu dưới gầm ghế sofa. Sau đó đi đến một tiệm McDonald ăn uống rồi thuê phòng ngủ trong motel Days Inn ngủ qua đêm. Kansi xem tin tức TV, đài CNN báo cáo cảnh sát đã lầm lẫn về chiếc xe của kẻ sát nhân (Kansi) và không biết bảng số xe. Sáng hôm sau, Kansi ra phi trường, bay đi Quetta, Pakistan (trở về nơi sinh quán). Trong thời gian nằm trong nhà tù ở Hoa Kỳ, Kansi trả lời cuộc phỏng vấn của đài CNN, qua trung gian đài truyền hình địa phương Fox 5 WTTG “Tôi rất tức giận vì chính sách của chính quyền Hoa Kỳ trong vùng Trung Đông, đặc biệt đối với dân tộc Palestine.”

IV. ĐIỀU TRA

Một ban điều tra được thành lập tên là Langmur (Langley Murders - Những kẻ giết người ở Langley – CIA) bao gồm nhân viên FBI, và cảnh sát quận Fairfax. Họ bắt đầu “bới” qua chồng giấy tờ mua bán khẩu súng AK-47 gần đây trong hai tiểu bang Maryland và Virginia. Trong năm vừa qua hơn 1600 khẩu AK được bán ra cho người sử dụng (mua), tên Kansi có trong hóa đơn mua khẩu súng trong một tiệm bán súng đạn ở Chantilli, quận Fairfax. Anh ta đổi khẩu súng khác, trả thêm tiền cho khẩu AK-47, chỉ mới ba ngày trước khi vụ bắn giết xảy ra.

Bằng chứng này cung cấp đầu mối giây chính xác cho việc điều tra, khi người bạn cùng nhà với anh ta, Zahed Mir báo cảnh sát Kansi đã “mất tích” hai ngày sau vụ bắn giết xảy ra. Người này khai thêm với cảnh sát, Kansi thường nổi giận khi xem tin tức đài truyền hình CNN báo cáo các vụ tấn công người theo đạo Hồi. Đặc biệt, sau này Kansi dẫn chứng việc Hoa Kỳ tấn công Iraq, Do Thái giết hại người Palestine, và các hoạt động bí mật của cơ quan CIA trên các quốc gia theo đạo Hồi. Tuy nhiên, lúc đó Zahed Mir cũng không nghĩ ra... đã có lần Kansi nói muốn làm “chuyện lớn” đối với các mục tiêu (anh ta lựa chọn) như tòa Bạch Ốc, tòa Đại Sứ Do Thái và cơ quan CIA.

Cảnh sát bố ráp, lục soát căn apartment của Kanshi tìm thấy khẩu AK-47 giấu dưới gầm ghế sofa. Chuyên viên thử nghiệm loại đạn (FBI) giết người (trong xác chết, nơi phạm trường) xác định do khẩu AK-47 (tìm được trong nhà Kanshi) bắn ra, do đó anh ta trở nên thủ phạm chính trong vụ giết người ở Langley. Kanshi nằm trong danh sách 10 tội phạm nguy hiểm nhất đang bị cơ quan Điều Tra Liên Bang FBI truy nã. Cuộc truy lùng chuyển hướng, tập trung vào Pakistan, nơi sinh quán của Mir Aimal Kanshi. Các điệp viên (nhân viên) FBI và CIA mất hơn bốn năm theo dõi, tìm kiếm tông tích của thủ phạm giết nhân viên CIA, lần mò theo hàng trăm đường dây, sang đến Thái Lan, nhưng vô vọng. Dường như, tay súng khủng bố đã “bốc hơi” theo mây khói tan vào hư vô. Sau này, khi bị bắt, Kanshi khai rằng, trong thời gian bốn năm đó, anh ta sống với sắc dân Pashtun, một bộ lạc dân thiểu số sinh sống trong khu vực biên giới giữa Pakistan và Afghanistan, thỉnh thoảng mới về thăm Pakistan ít ngày.

V. BỊ BẮT VÀ ÁP GIẢI

Trong tháng Năm 1997, một mật báo viên bước vào bên trong tòa lãnh sự Hoa Kỳ ở Karachi nói rằng, ông ta có thể trợ giúp, đưa họ đến (chỗ trú ẩn) của Kanshi. Để chứng minh, người này đưa ra một phó bản (copy) đơn xin bằng lái xe của Kanshi dưới một tên khác nhưng ảnh chụp vẫn... người cũ. Dường như những người che chở Kanshi đã sẵn sàng “bán đứng” anh ta để lấy số tiền thưởng (đối với họ, rất lớn) của người Hoa Kỳ. Nguồn tin khác cho rằng, nhóm người che giấu Kanshi bị áp lực của chính quyền Pakistan. Kanshi trả lời (về chuyện này) “Tôi muốn nói rõ, nhóm người lường gạt tôi... là sắc dân Pushtun. Họ làm chủ đất đai trong khu vực Leghari và Khosa ở Dera Ghazi Khan, nhưng tôi không bao giờ cho biết tên của họ.”

Kansi đang trú ẩn gần biên giới Pakistan và Afghanistan, do đó người mật báo viên được dặn dò khuyến dụ anh ta vào Pakistan để việc bắt giữ Kansi được dễ dàng hơn. Kansi được “mời” làm ăn, đem lậu máy móc điện tử Nga Xô chế tạo vào Pakistan. Chuyện làm ăn này sẽ đưa Kansi đến Dera Ghazi Khan trong tỉnh Punjab thuộc Pakistan, nơi anh ta có một phòng ngủ trong khách sạn Shalimar.

Đúng 4:00 giờ sáng ngày 15 tháng Sáu năm 1997, một toán điệp viên FBI vũ trang phối hợp với lực lượng an ninh Pakistan xông vào phòng của Kansi trong khách sạn. Điệp viên FBI đem theo mẫu dấu tay (làm tại Hoa Kỳ, bằng lái xe), để xác minh dấu tay của anh ta tại chỗ (trong khách sạn – không bắt lầm người).

Về việc giam giữ Kansi trước khi áp tải về Hoa Kỳ, có sự mâu thuẫn. Người Hoa Kỳ nói Kansi bị giam giữ trong nhà tù của chính quyền Pakistan. Người Pakistan nói, Kansi bị giam giữ trong tòa lãnh sự Hoa Kỳ ở Islamabad, sau đó đưa về Hoa Kỳ ngày 11 tháng Sáu bằng phi cơ vận tải quân đội C-141. Trên chuyến bay về Hoa Kỳ, Kansi hoàn toàn khai sự thật cho nhân viên FBI bằng lời nói cũng như trên văn kiện.

Việc áp giải Kansi về Hoa Kỳ cũng gây tranh luận. Người Hoa Kỳ không làm thủ tục giấy tờ việc đưa Kansi về Hoa Kỳ (ra khỏi Pakistan). Hiệp ước giữa Hoa Kỳ và Pakistan cũng không có khoản nào nói về chuyện áp giải này... Người Hoa Kỳ sau này cho đó là việc làm hợp pháp, hiệp ước lâu đời trong thời gian người Anh cai trị Ấn Độ bao gồm Pakistan và Banglades (lúc đó chưa tách ra khỏi Ấn Độ - gọi là Đông và Tây Hồi quốc) cho phép...

VI. KẾT LUẬN

Ngày 16 tháng Hai năm 1993, Kansi bị khép tội giết người, hai công dân Hoa Kỳ Darling và Bennett và 3 người khác bị thương. Anh ta bị đưa ra trước tòa án ở Virginia trong thời gian 10 ngày trong tháng Mười Một năm 1997. Kansi từ chối không nhận một tội ác nào.

Ngày 4 tháng Hai năm 1998, Kansi bị tuyên án tử hình trong việc giết chết Darling, người bị bắn đầu tiên, và cuối cùng với một viên đạn AK-47 vào đầu. Ngoài ra, Kansi bị kết án khác, tù chung thân việc giết chết Bennett, và nhiều án tù 20 năm làm bị thương mấy người khác.

Mấy ngày trước khi Kansi vị kết án trong tháng Mười Một năm 1997, bốn ông giám đốc khai thác dầu hỏa người Hoa Kỳ và tài xế Pakistan của họ bị bắn chết ở Karachi. Chuyện này được xem như sự trả thù cho việc kết án Kansi.

Kansi bị tử hình, chích thuốc độc (lethal injection) ngày 14 tháng Mười Một năm 2002 trong Trung Tâm Cải Huấn (nhà tù) Greensville, ở Jarratt, tiểu bang Virginia.

Hai người bị giết chết làm việc cho cơ quan CIA. Lansing H. Bennett, MD (Bác Sĩ) 66 tuổi, chuyên viên phân tích gia vấn đề sức khỏe của các lãnh tụ trên thế giới. Người kia là Frank Darling 28 tuổi làm việc trong các hoạt động bí mật.

Ba người bị thương là: Calvin Morgan 61 tuổi kỹ sư, Nicholas Starr 60 tuổi phân tích gia CIA, và Stephen E. Williams 48 tuổi nhân viên hãng điện thoại AT&T.

Theo tài liệu:

https://en.wikipedia.org/wiki/CIA_headquarters_shooting

vđh

